

בפעם הראשונה בארץ

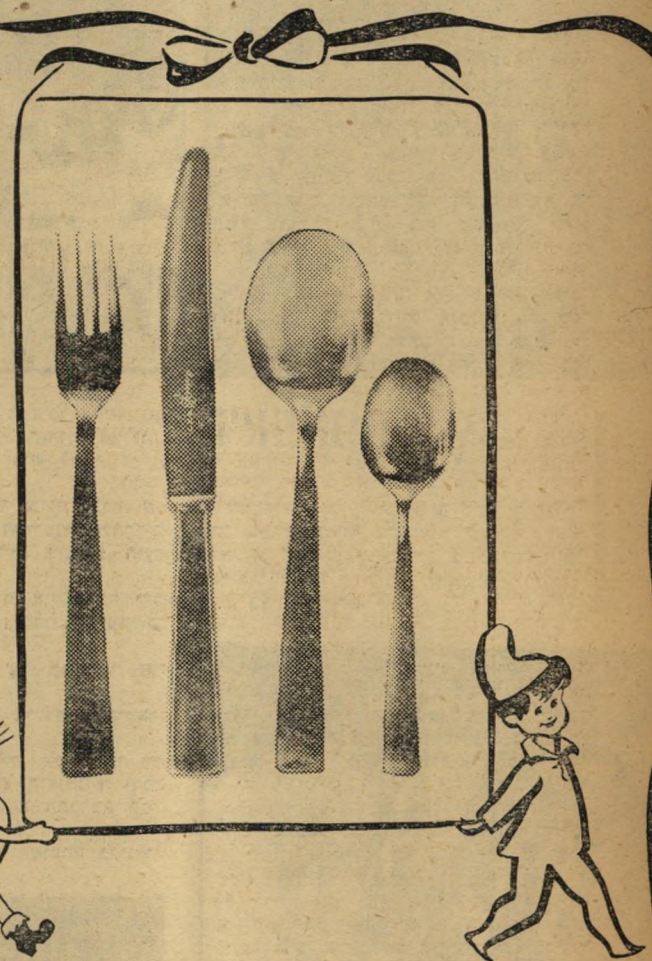
מכונת כביסה

עם אגיטטור

עם כל השכלולים האפשריים
היחידה המשווקת לאירופה

קריסטל-לוקס

הנם אין כסף

סכום 'רדד' נפלא. מפלדה בלתי מחלדה תמורת אריוח 'מקסטיל' שמפו ו'סימבון'. לכל עטיפה שקית או קופסה ערך נקודות. לפי המפורט להלן:

סימבון יחיד כפוף	2 נקודות
מקסטיל שמפו שקית 1 נקודה	4 נקודות
קופסה 2 נקודות	1 נקודה
קופסת ענק 4 נקודות	2 נקודות

חוכלו לקבל כפיית חמורת 40 נקודות. כף או מולג חמורת 75 נקודות. סכין חמורת 150 נקודות. את הפרטים חוכלו לקבל. בהאם למספר הנקודות. באחד סניפי 'רדד' המפורסמים להלן:

תל אביב: ראשי את קריסטל רח עליה 6. ירושלים: אפרים גור. רח יפ 43. חיפה: ינוסברג. הכל לכית בעים. רח הרצל 34. נתניה: דוד שור ובניו. רח הרצל 10. או בחב' גורית בעים. רח הגוד העברי 28. תל אביב.

בעת מסירת האריוח. מקבל כל משתתף במבצע כרטיס המקנה זכות השתתפות בהגרלה. בהגרלה שתתקיים ב-15.7.63 יורלו 15 מערכות סכום ל'6 איש (24 חלקים). למודעה זו ערך של 5 נקודות. אך רק מודעה אחת תחקבל לכל חלק של סכום.

אמנות

מוסיקה

משהו שבכפש

הצלילים האחרונים של האורטוריה לחגי הפסחא היהדו באולם. המנצח לא קד ל'קהל' אלא ירד בשקט מדוכנו, לחץ את ידי הזמרות ויצא. הקהל לא מחא כפיים. כי האולם היה אולמה של כנסייה, ומן היקירות ניבטו תמונות ישו והבתולה הקדושה. אך קהל המאות, שהתקבץ מכל רחבי הארץ בכנסיית גברתנו של ארון-הקודש ב'אבוגוש', לא בא לסגוד למשיח מנצחת, אלא למלחין מליפציג. רוחו של יוהאן סבאסטיאן באך רוחפה על הפסטיבל למר'ס'קה אבוגוש - קרית יערים, שנפתח ה'שבת, ושימשך בשלוש השבתות הקרובות. **גרמנית במיבטא צברי.** באך, גאון המוסיקה הפרוטסטנטית, אינו הקומפוזיטור היחיד שיצירותיו תישמענה בארבע שבתות אלה בין עמדי הכנסייה הקתולית. אולם בשבת האחרונה מילא באך למעלה ממחצית שני הקונצ'רטים (לפני ואחרי הצהריים), וב'שבתות האחרות לא יהיה חלקו קטן יותר. מדוע? 'קשה להסביר זאת', אמר המנצח זיגי שטרמן (39), בעל הבלורית המכסיפה, 'אולי מפני שאין בישראל הזדמנויות רבות לשמוע אותו. הוא מונח מאוד בארץ... העושר הגדול של באך מחזיר אותנו תמיד אליו... הנוער הישראלי נמשך אליו ב'מיוחד, זה משהו בנפש... אולי צמא ה'נוער למשהו עמוק, בניגוד לשיטחיות של חייו, ביטוי לערכים עמוקים יותר...'

ואכן, אפילו בהפסקת-הצהריים לא נטש באך את משתתפי-הפסטיבל הצעירים. ב'עוד הקשישים יותר פרשו שמיכות על הי'ארץ מתחת לעצי הכנסייה, התחממו בשמש והסתכלו בנוף המרהיב של השפלה והרי יהודה, התקבצה חבורת-נוער סביב צעיר צנום בשם אראי, שרה בלהט את הכורלים (שירי-הכנסייה) של באך, בגרמנית בעלת מיבטא צברי חזק.

לרגלי הבתולה. הפסטיבל כולו חודר רוח דומה. הוא מבוסס על התנדבות של קומץ משועשעים-לדבר, המקריבים את מירצם וזמנם, אינם זוכים לשום תמיכה ציבורית. המסורת התחילה כמעט מאליה, כאשר 'ד"ר וולמן לקח קבוצת חובכים לטיול ספוגי טאני של האחד-במאי לאבוגוש, ערך קונ' צרט מאולתר בכנסייה. בין האורחים היה שטרמן, כיום מורה למוסיקה בבית-הספר לאמנות הבמה ברמת-גן. כשזולמן נאלץ ל'הפסיק את השתתפותו, נטל שטרמן, לפני עשר שנים, את המסורת לידי, משך מת'נבים וחובכים, עד שהפסטיבל השנתי הפך מאורע בחיי המוסיקה בארץ.

אף שהעניין נכנס למסלול שנתי, נשארו דבקים בו כל הסממנים החיוביים של הת'גדות ספונטאנית. איש מבין המארגנים, המנגנים והזמרים אינו מקבל שכר כלשהו. דמי-הכרטיסים מכסים רק הוצאות ממשיות. אחת הבעיות היא ללמד צברים, מהם רבים בני עדות-המזרח, לשיר את השירים העתיקים במיבטא גרמני גונן. שטרמן עצי'נו, לילד-גרמניה, הוא אחד המעטים ה'שולטים בשפה זו. אך גם הייקים הרבים, שהיו אחיו ניכר מאוד בקהל, לא יכלו להתלונן על סוב המיבטא של אליעזרה איג (אלט), שאינה יודעת גרמנית, כאשר נשאה את עיניה אל פתח האולם, ושרה את מילות האורטוריה בלהט: 'בוא הוי בוא חבקני, / בהשדך הנני / גלמודה כל' כן... הקהל עצר את נשימתו, ולרגע יוכל היה להידמות כי כל רגע ייכנס מבעד לפתח בנה של האשה החצובה באבן על גג הכנסייה, הנראת לעיני כל היורד מירושלים.

עסקים

עצמאות ארגונית

בליל האחד במאי, מיהר האמרגן גיורא גודיק במכוניתו מאיצטדיון בלומפילד ביפו, שם נערכה הופעת המינים חגיגית שאירגן, לאיצטדיון רמת-גן, שם נערכה הופעה שניה. לפתע, בדרך, החל לרדת גשם שוטף. גודיק עצר את מכוניתו, הביט בנחלי המים ש'זרמו על הזוגיות, ופרץ בצחוק. זה היה השיא. שבוע ימים קודם לכן עמד גודיק בפני הגדולה שבהצלחות האמרגנות בארץ. הוא לבדו אירגן עבור אזרחי ישר'אל את חגיגות העצמאות המרכזיות. ב'שיטה שנועדה לשמש מהפכה באירגון חגי'גות יום העצמאות. הוא הביא עשרות אמ'נים מחוץ-לארץ, גייס מאות אמנים מקר'יים, שחרר שרץ איצטדיונים והפעיל צה'ת

מנצח שטרמן בפסטיבל אבוגוש

„בוא הוי בואו חבקני“

אירגון במיבצע שעלה כ-170 אלף ל"י. כל הסימנים העירו שזה עומד להיות עסק מצליח. שבוע לפני החגיגות נמכרו כ-75 אחוז מכלל הכרטיסים.

מות הושא שיבש את כל התוכניות. למרות שבילי העצמאות ולמחרתו היו בתי השעשועים ומועדוני-הלילה פתוחים כרגיל, נאלץ גודיק לדחות את ביצוע חגיגות ה'המינים שלו ליומיים, עד תום ימי השבעה. זה העלה את ההוצאות באחוז ניכר. לאמנים הזרים היה צורך לשלם עבור איכסון ו'שהייה ליומיים נוספים. היה צורך לצאת במסע פירסום חדש. ולמרות הכל התורר חלק ניכר מהקהל את הכרטיסים שנרכשו. הגשם שהחל לרדת, באמצע החגיגות ה'מאוחרות, היה לגודיק אות שמן השמיים נלחמים בו. עתה יאלץ להחזיר, לאלה ש'באו להופעות, את דמי הכרטיסים שרכשו. לא נשאר לו אלא לפרוץ בצחוק. אולם כש'נרגע והמשיך בדרכו, הסתבר לו שבכל'זאת התרחש נס. הגשם ירד בכל אזור תל-אביב, מלבד באיצטדיונים ביפו וברמת-גן, שם לא נשרה אפילו טיפה אחת. **התמורה היא בכיבוץ.** בארבע ה'הופעות שנערכו באיצטדיונים, בהופעה אחת בבנייני האומה בירושלים, ובשלוש הופעות בקולנוע תל-אביב, חזו כ-35 אלף איש, במקום מספר כפול מזה שאפשר היה לצ'פות לו. הערכה ראשונה של ההפסדים שנגרמו לגודיק מסתכמת בכ-80 אלף ל"י. אבל אני גאה שעמדתי בהתחייבויותי, למרות כל המיכשולים. אני חושב שלמרות הכל ניצחתי. קיבלתי את התמורה בעצם ביצוע העניין", אמר גודיק.

מצב-הרוח העליון של יום העצמאות לא היה במופעים הענקיים, אולם אלה שחזו בהם קיבלו תמורה מלאה לכספם. במחירים עממיים, שגזו משלוש עד חמש וחצי ל"י, חזו הצופים בתכנית עשירה ומובחרת. למרות תנאי ההופעה תחת כיפת-השמיים, הצליחו מרבית האמנים ליצור קשר עם הקהל. שעה שפאטאשו שרה באיצטדיון רמת-גן, עמדו דמעות בעיניהן של חילות מקהלת צה"ל, שניצבו ליד הבמה. פאטאשו הבחינה בכך, שרה אליהן, והתחילה להת'יפח אף היא. הכישלון הרציני היחיד היה זה של ריקה זראי. היא נתקלה ביחס עויין מצד הקהל. הוא לא מחא לה כף. באיצטדיון רמת-גן לא הבחין המנחה, שמוליק סגל, בעובדה זו, שאל את הקהל, שעה שריקה סיימה את הופעתה: 'רצוים עוד שיר?' הקהל השיב במקהלה: 'לא!'. ייתכן שגרמה לכך העוב'דה, שריקה החלה לשיר מבלי לפנות ישר'רות לקהל בתחילת הופעתה, וכשדיברה עברית, עשתה זאת במיבטא צרפתי. גודיק עצמו אינו סבור שעשה טעות ב'הביאו אמנים זרים לחגיגות העצמאות. "ה'אופי הבינלאומי של ההופעות", הסביר, "מסמל מעין הצדעה לישראל. חוץ מזה, הקהל הישראלי ראה כבר את האמנים ה'מקומיים מאות פעמים, ודרושה אטרקציה מיוחדת כדי למשוך קהל". למרות ההפסדים הכספיים שנגרמו לו, הזמין האמרגן הנימרוך ושופע הרעיונות, כבר השבוע את האיצטדיונים לחגיגות ה'עצמאות 1964.